

Mál nr. 75/2016

**M og
váttryggingafélagið V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og váttryggingafélagið V2
vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.**

Árekstur á þjóðvegi rétt norðan við Húsavík 22. mars 2015.**Gögn.**

Málskot, móttakið 9.3.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V1, dags. 21.3.2016.

Bréf V2, dags. 1.4.2016.

Málsatvik.

Árekstur varð með bifreiðunum A og B, en þeim hafði verið ekið í sömu akstursstefnu frá Húsavík, í átt að Tjörnesi, skömmu fyrir atvikið. Bifreið A var ekið á undan og bifreið B á eftir og varð áreksturinn þegar bifreið A var ekið til vinstri til þess að snúa við til þess að aka aftur tilbaka inn í bæinn. Á bakhlið tjónstilkynningar M kemur fram að hann hafi verið að snúa við með stefnumerki til vinstri þegar árekstur varð en í framburðarskýrslu hans hjá lögreglu kveðst hann hafa verið kominn alveg yfir á vinstri akrein og tilgreinir að ökumaður B hafi ekið allt of nálægt sér og verið með hund í bifreið sinni. Ökumaður bifreiðar B segir í skýrslu sinni að bifreið A hafi verið ekið á undan honum og ekið út í hægri kant áður en henni var ekið í U-beygju til vinstri og í veg fyrir bifreið B.

V1 telur að ökumaður bifreiðar B hafi ekki gætt nægilegrar varúðar við framúrakstur og hafi auk þess ekki gætt þess að hafa nægilegt bil milli bifreiða í skilningi 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 og eigi því að bera alla sök á árekstrinum.

V2 telur hins vegar að M, sem ökumaður bifreiðar A, hafi ekki gætt nægrar varúðar við akstur til hliðar. V2 vísar til framburðar M í frumskýrslu þar sem hann viðurkennir að hafa ekið í útskot á veginum áður en hann tók U-beygju. Einnig vísar V2 til þess að M hafi ekki ekið í samræmi við 1. og 2. mgr. 17. gr. umferðarlaga, né heldur 3. mgr. 25. gr. og 3. mgr. 15. gr. sömu laga varðandi það að gæta að annarri umferð þegar ekið er til hliðar, veita umferð um veg forgang þegar ekið er frá útskoti eða að taka vinstri beygju vinstra megin á akbraut.

Álit.

Þegar ökumenn aka til hliðar á vegi, á sama hátt og M gerði í greint sinn, verður að líta til hátternisreglna umferðarlaga, sérstaklega 2. mgr. 17. gr. þeirra, sem segir að sá sem ekur til hliðar á akbraut skuli ganga úr skugga um að það sé unnt án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra. Einnig verður að líta til ákvæða 15., sbr. 16. gr. sömu laga um að sá ökumaður sem ætlar að aka yfir akbraut verði að gefa sérstaklega gaum umferð sem á eftir honum kemur. M ók á undan bifreið B og bar, við vinstri beygju yfir akbrautina í þeim tilgangi að snúa við, að gæta sérstaklega að því að það væri hægt án óþæginda fyrir umferð sem á eftir kom. Af gögnum málsins verður ekki séð að hann hafi gætt þess nægilega vel og verður því öll sök lögð á hann sem ökumann bifreiðar A. Ekki þykir sannað að ökumaður bifreiðar B hafi verið með of stutt bil milli bifreiðanna í skilningi 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga og ber hann því ekki sök.

Niðurstaða.

Öll sök á ökumann bifreiðar A.

Reykjavík, 26. apríl 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.